

Rudenėlio šventė „Duonos kelias“ Kolorado lituanistinėje mokykloje

Rudeniui įgavus pagreitį, Kolorado lituanistinė mokykla kvietė visas vietas lietuvių bendruomenės šeimas ir jų bičiulius į rudenėlio šventę „Duonos kelias“. Tai buvo smagus teminis susitikimas ir proga prisiminti lietuviškas tradicijas: pasakas, dainas, šokius, kūrybą ir virtuvės receptus.

Teksto autorė ir šio renginio sumanytoja bei vedėja – edukologė Aura Juškevičienė, Kolorado lituanistinės mokyklos mokytoja, ansamblio „Uola“ vadovė.

Mokyklos archyvo nuotraukos

Tradicija kepti duoną namuose, tik jau šiuolaikiškai – šiandien itin gabi ir Lietuvoje, ir tarp čia, už Atlanto, gyvenančių lietuvių. Savos duonos su tikru namų jaukumo skoniu, šiluma mes labai dažnai pasiilgstame ir norime patys ją dalintis su savo šeimomis ir draugais. Tad šio renginio pagrindinė idėja buvo susiburti Kolorado lietuviams, pasidžiaugti, pasidalinti namų kvapais, skoniais bei kartu iš naujo atrasti duonos kelionę – nuo grūdo iki kvepiančio, garuojančio duonos kepalo.

Šventėje visų laukė mokinių kurta linksma pamokanti pasaka „Kaip vilkas užsimanė duonos išsikepti“ ir interaktyvus pasakojimas, kaip nuo senų senovės iki šių dienų, kai technologijos vis tobulėja, duonelė atkeliauja ant mūsų stalo.

Tėveliai ir šventės svečiai gėrėjosi vaikų kūrybinių darbų paroda, o joje – duona, rugiai ir ruduo, kurią parengė tautodailės pamokas nuo pat lituanistinės mokyklos įsikūrimo pradžios vedanti mokytoja Dalia Lankelienė. Suaugusieji spėliojo vaikų užduodamas mįsles, klausėsi eilių apie duoną. Renginio temos įkvėpti vyresni mokiniai net patys ėmėsi kūrybinės iniciatyvos sukurti šokio kompoziciją pagal populiarią lietuvišką dainą „Rugpjūtis“. Tai buvo puiki proga prisiminti lietuviškų mėnesių pavadinimų kilmę. Išskirtinai šiai šventei mokinių sukurtas šokis, muzikiniai žaidimai, kuriuos su mokiniais paruošė iš Lietuvos atvykusi studentė praktikantė Austėja Labanauskaitė, sulaukė gausių aploдимentų.

Skambėjo dainos, kartu šoko visi susirinkusieji. Renginio nuotaiką dar labiau pakylėjo ansamblis „Uola“, jau dvejus metus puoselėjantis lietuvių liaudies muziką Kolorade ir už jo ribų. Ansambliečiai dainavo senas lietuvių dainas apie rugį, šeimos ūkio darbus, o viliojantys smuiko, trimito, akordeono ir perkusinių instrumentų garsai kvietė visus drauge šokti liaudiškus šokius.

Dar nuo ankstauro ryto mokykloje tvyrojo šviežiai kepamos duonos kvapas. Mokytoja Vilma Balnytė į pirmąją pamoką, į pačių mažiausiųjų klasę, atsinešė elektrinę duonkepę ir kvietė mokinius kepti duoną kartu. Vaikai domėjosi, kas yra raugas, mielės. Dėjo į teslą moliūgų ir kitas sėklas, linų sėmenis, stebėjo, kaip ji maišoma, kaip ji kyla, o vidurdienį prasidėjusioje šventėje visi galėjo pasivaišinti ką tik iškepta duonele.

Tėveliai ir šventės svečiai raitojosi rankoves dar iš vakaro – savuose namuose kepė ruginę, kvietinę, grikių, cinamoninę ir kitokią duonelę.. Visi į šventę atnešti kepiniai buvo sudėti ant liaudiškais elementais dekoruoto duonos stalo.

Kiekvienas kepėjas dalijosi savo receptais, kepimo paslaptimis.

Vaikai dalyvavo kūrybinėse dirbtuvėlėse „Mano pasakiškas sumuštinis“. Vaikų fantazija – be ribų, todėl iš atsineštų daržovių, sūrio... Šventei baigiantis visi drauge mėgavomės gardžiomis, gausiomis ir sočiomis, sveikomis suneštinėmis vaišėmis.

Šventė kvepėjo gardžiai ir šurmuliavo linksmi. Viskas sukosi aplink vieną temą – duoną, kuri nuo senų senovės iki pat šiandien lietuviams yra labai svarbi. Tikime, kad rudenėlio šventė „Duonos kelias“, surengta Kolorade, liks gražiu įkvėpimu ir priminiu, kad lietuviškos tradicijos gyvos tiek, kiek iš kartos į kartą jas perduodame savo vaikams – net gyvenant taip toli nuo Lietuvos.

Dėkojame prie renginio veiklų kūrimo aktyviai prisidėjusioms Kolorado LM mokytojoms, tėvams, vaikams. Direktorei Editai Buzėnienei – už mokyklos darbo koordinavimą ir administravimą. Kolorado lituanistinė mokykla nuoširdžiai dėkoja savo rėmėjams – Lietuvių Fondui, JAV Lietuvių Bendruomenei, JAV LB Švietimo tarybai, Kazickų šeimos fondui, LR Švietimo, mokslo ir sporto ministerijai – už

nuolatinį palaikymą ir paramą mokyklos veiklai.